

Marina Marković

Fakultet likovnih umetnosti Univerziteta umetnosti u Beogradu

Dobitnica je stipendije za mladog vizuelnog umetnika i nagrade "Dimitrije Bašičević Mangelos" za 2011.

Pressure me, New York gallery Rabbit Hole/ 2011

Umetnica od 2011-2015 kroz različite medije (video/gif, skulptura, ručni rad, slika, ikona) je istraživala društveni pritisak nad ženskim telom, baveći se bolnim ritualima svakodnevice koje žene sprovode nad sopstvenim telom u cilju postizanja/dostizanja/približavanja društveno konstruisanim idealima lepote.

Azil, Likovna galerija Kulturnog centra Beograd / 2012.

Cilj Azila sa Borisom Šribar je ne da se nađe utopijsko, idealno mesto, već da ispita sve moguće strategije i platforme za umetnike koji rade u globalnom kontekstu savremene transnacionalne umetnosti

"Moja osnovna umetnička strategija je izvođenje različitih aktivnosti koje su unutar društva označene kao ženske u raznim medijima - od crteža i tetovaža, šivenja i veza, instalacija, performansa, video zapisa ili većih konceptualnih celina".

Tokom svoje umetničke prakse pokušavam da otkrijem različite društveno-političke mehanizme pritiska, biopolitički imperativ koji je ženama nametnuo heteropatrijarhat, ukazujući na to do koje mere su pitanja slobodei prinude za ženu nerazdvojna. Telo i otelotvorenje su centralni motivi moje umetničke prakse, koja se proteže od bavljenja ličnim iskustvima do razmatranja složenih socijalnih pitanja postavljenih u odnosu na žensko telo. Iskustvo anoreksije u mojoj ranoj adolescenciji odredilo je smer mog umetničkog delovanja ka telesnoj politici, (de) konstrukciji roda i seksualnosti, ekonomiji moći, i što je još važnije - otkrilo je mrežu odnosa moći u kojima su pitanja prinude a slobodna volja postala je neraskidivo isprepletana.